

opusdei.org

Intervju s Mons. Javierom Echevarriom

Donosimo cjelokupan tekst intervjuja prelata Opusa Dei koji je dao novinama «La Gaceta de los Negocios» povodom Sinode o Euharistiji.

8.03.2006.

Glavno sjedište Opusa Dei nalazi se u ulici Bruno Buozzi 75, u Vječnom gradu. Izvana izgleda kuća s više katova. S unutarnje strane se vide zgrade iz raznih epoha, od starog

veleposlanstva Mađarske (dosta atraktivna) do građevina u blokovima raznog stila i ukusa. Sve to na jednom zemljištu koje ima male vrtove s vodoskocima i statuama koje daju određenu smirenost kompleksu.

U jednom od tih parkova održava se razgovor s prelatom Opusa Dei. Poslao sam mu popis pitanja koji mi je uručio natrag i pozdravio me, ali intervju će se nastaviti dok fotografiramo i dosta vremena poslije toga. Govori brzo i tihim glasom, s akcentom koji me podsjeća na talijanski. Gleda me pronicljivo. Prva pitanja su nužno o sinodi biskupa koja počinje sutra i na kojoj biskup prelat Opusa Dei sudjeluje po izričitoj želji Pape Benedikta X VI.

Monsinjore, ima ih koji misle da će ovu sinodu obilježiti statičnost?

Prevarit će se. Sveti Otac želi saslušati sve biskupe svijeta, teologe i specijaliste, koje je pozvao da

sudjeluju. Siguran sam da će se analizirati pitanja koja pomažu svima kako da žive puno bolje sakrament Euharistije i odluke koje se budu donosile bit će od velike pomoći sveukupnoj Crkvi.

Razgovori Benedikta XVI s vođom lefevrovaca, Bernardom Fellayem i s Hans Küngom daju drukčiju sliku o sadašnjem Prvosvećeniku. Kako tumačite te audijencije?

Iako nemamo puno podataka o njihovom sadržaju, jasno je da je Crkva otvorena svima. Papa olakšava ljudima približavanje Bogu i nastoji da se duše pridobiju za Boga. A koji traže istinu, naći će je.

Monsinjore, prije nekoliko dana Benedikt XVI blagoslovio je kip utemeljitelja Opusa Dei u Vatikanu. Da li će odnosi između Opusa Dei i ovoga Pape biti tako dobri kako su bili s njegovim prethodnikom?

U Bazilici Svetoga Petra postavljeno je 150 kipova svetaca iz raznih vremena . Mislim da blagoslov tih skulptura od strane Pape ima veliku simboličnu vrijednost: stavlja pred naše oči činjenicu da sveci doprinose izgradnji Crkve i krase je svojim vrlinama; u isto vrijeme nam obznanjuje da Crkva daje katolicima uzoran primjer svoje vjerne djece.

A što to znači za Opus Dei?

U konkretnom slučaju svetog Josemarije, njegov kip pokazuje nam da Prelatura postoji radi služenja Crkvi i da je postavljanje kipa ostvarenje vruće želje svih njezinih vjernika.

I Papa je blagoslovio kip...

Kao što možete shvatiti, blagoslov podijeljen od Benedikta XVI je bio meni razlog velike radosti. U isto vrijeme nametala mi se misao koju bi izrekao sveti Josemaría: sve dane,

uključujući i posebne, trebamo sačuvati ono svakodnevno, maleno, ono što mnogima prolazi nezamijećeno.

Koje su se stvari promijenile u Prelaturi otkada je umro Utemeljitelj 1975.?

Opus Dei je živi organizam, koji raste i sazrijeva s vremenom, s milošću Božjom i ispunjavanjem njegovih planova, s trudom svakog muškarca i svake žene, u borbi, i u osobnim pogreškama, koje su uvijek jedna izvrsna vlastita škola učenja.

Svakako da je bilo pogrešaka, ali se ne može negirati da je za vrijeme pontifikata Ivana Pavla II Djelo raslo u svakom smislu?

U ovih 30 godina došlo je do, što je normalno, porasta broja članova, zemalja, novih poslova. Promijenio se kontekst u Crkvi i svijetu: dovoljno je samo zamisliti što je započeto za

pontifikata Ivana Pavla II. Ne mijenja se u Opusu Dei ono što je bitno: njegov izvorni duh, primjena poziva na svetost i apostolat u svakodnevnom životu, u profesionalnom radu, u ispunjavanju zajedničkih kršćanskih obaveza.

Ali koje su bile najvažnije promjene?

Možda najveće promjene – koristeći vaše riječi - su posljedica dvaju događaja izuzetne važnosti koji su se dogodili poslije 1975.: formiranje Opusa Dei kao Prelature, nešto što je već od početka bio predvidio sveti Josemaría, i proglašenje svetim toga svetog svećenika. Ta dva ključna događaja rezultiraju nebrojivim posljedicama. Među ostalim, može se reći da su oni došli kao potvrda, na svečani način, duhovne svrhe Opusa Dei u krilu Crkve.

Što je značila ta kanonizacija za članove Opusa Dei?

Mislim da su se tom kanonizacijom vjernici Prelature osjetili potaknutima da uvećaju svoju odgovornost, svoju obavezu evangelizacije. Mjesecima koji su prethodili, ja sam ponavljao da kanonizacija mora biti novi poticaj na obraćenje i traženje Boga.

Ima li kakve veze to obraćenje s novim apostolatom koji sada razvija Djelo?

Apostolat ovisi o potrebama vlastitog okruženja: pred novim zahtjevima društva ili duša, ostvaruje se odgovarajuća djelatnost. Konkretno, zadnjih godina pojavljuju se brojne inicijative u obiteljskom okruženju različitog karaktera. Imam sreću čuti puno o projektima koje predlažu ljudi koji govore, svako na svoj način: o aktivnosti za duhovnu formaciju žena i muškaraca u braku, kurseva o bračnoj ljubavi ili o obrazovanju djece.

Čini mi se da se apostolat Prelature okreće prema obitelji.

Čini mi se logičnim pojava takvih i drugih inicijativa u tako velikom broju, jer obitelj predstavlja izvor života i sreće, sada i uvijek. Nazire se svakog dana sve veća važnost njegovanja obiteljske dimenzije života, koja obavezno pridonosi ambijentu ljubaznosti i koja u isto vrijeme učvršćuje civilno društvo.

Da li je taj obiteljski apostolat specifičan za Opus Dei?

U Opusu Dei, apostolat se ostvaruje osobnim kontaktom osobe s osobom, prijatelja s prijateljem. Uspješnost evengelizacije ne ovisi samo o strukturi ili organizaciji. Glavno rješenje sastoji se u tome da mi katolici znamo učiniti prisutnim Isusa Krista, pomažući drugima otkrivati ljepotu i istinu njegove Riječi, i odnoseći se s ljubavlju prema onima koji nas okružuju.

To je također evangelizacijski zadatak svih kršćana.

„Služiti, služiti“ tvrdio je često sveti Josemaría. Nema sumnje da se te riječi mogu koristiti kod evangelizacije u Crkvi: ako služimo drugima, bit ćemo korisni Crkvi kao prenosnici evanđelja. Na taj način možemo sažeti kredibilitet kršćanina.

Koliko je utjecalo na instituciju, na primjer, imati dva kardinala ili, sada, dva biskupa u Španjolskoj, nadbiskupe Burgosa i Tarragone?

Prije nego odgovorim, želio bih pojasniti izraze iz vašeg pitanja, jer Prelatura „nema“ ni kardinale ni biskupe. Kardinale i biskupi u svojim poslovima ovise o Papi. Ali ići ću još dalje, riskirajući da budem pretjeran: glagol „imati“ nije prikladan ni za bilo kojeg vjernika Prelature. Na neki način, uobičajava se reći da neka osoba „pripada“ Opusu Dei, ili kako

neka župa „ima“ toliki broj svećenika ili vjernika. Ali kako je jasno, ta pripadnost ne znači vlasništvo već drugi tip odnosa.

Prihvaćam ispravak.

Ne, oprostite. Ovo velim jer mi se čini da se uobičajava pogrešno govoriti o Crkvi kao o instituciji koja na neki način“ manipulira“ svojim vjernicima, iako je Crkva zapravo dom gdje se živi u slobodi . I u Opusu Dei, prvi zagovornik vlastite i tuđe slobode bio je uvijek sveti Josemaría.

Ali ne možete negirati da ova imenovanja imaju utjecaj na Djelo?

Činjenica da su neki svećenici Prelature imenovani kardinalima i biskupima podrazumijeva gubitak za vlastiti apostolat Opusa Dei, ali to se prihvaća s veseljem jer se na taj način služi cijeloj Crkvi.

Govoreći o slobodi, činjenica je da Španjolska više nije kršćanska. Niti po svojim zakonima, niti po svojim običajima. Kako vidite budućnost naše zemlje?

Sumnjam da se tako apsolutno može formulirati ova tvrdnja. Smatram da je dobar dio španjolskog društva kršćanski i ne u malo aspekata, gotovo cijela Španjolska: dovoljno je sjetiti se, na primjer, bogate tradicije, ukorijenjene i vrlo popularne, koja ima eminentno religiozno značenje. Osim toga, treba istaknuti da su kršćani pojedini ljudi, svaki za sebe.

Možda u Španjolskoj, neki koji se smatraju kršćanima, nisu u tolikoj mjeri, ili to ne iskazuju?

Dobro, što se tiče vjere, budućnost je otvorena. S jedne strane, mi katolici vjerujemo prije svega u milost i praštanje Božje, a ne u svoje ljudske sposobnosti da nekog obvežemo da vjeruje. S druge strane, kako se vjera

prenosi putem apostoskog djelovanja, budućnost se nalazi u našim rukama: ako mi katolici potičemo jedan drugoga da budemo složni, veseli, uslužni, skromni, pošteni, radišni; ako sudjelujemo u javnom životu zemlje, izvršavamo svoja građanska prava i obaveze; prema tome perspektive Crkve u Španjolskoj puno obećavaju.

Ali ne nijećete da okruženje nije kršćansko?

Vanjsko okruženje u svakom slučaju utječe, ali budućnost vjere najviše ovisi o odanosti kršćana.

Možda je to jako različito od onoga što ste upravo vidjeli na skupu mladih u Kölnu?

Oni koji su sudjelovali na skupu u Kölnu uočili su žudnju za Bogom kod stotina tisuća mladih i odraslih koji su se osjetili potaknutim da doputuju sa svih kontinenata.

Ali, na stranu Köln, ne možete zaniijekati udaljavanje svijeta od Boga?

Imate pravo, mnogi pokazatelji govore, nažalost dosta učestalo, da se mi ljudi udaljavamo od Boga, gledamo na drugu stranu. Nije potrebno ponovo nabrajati razloge zabrinutosti, izbijanje nasilja, usamljenost, nepoštivanje života, širenje mentaliteta relativizma, tako jasno obznanjenoga od Benedikta XVI, itd. Ne bi se htio zadržavati samo na opisu bolesti našeg vremena; kao što nikad ne želim zaboraviti ni brojne pozitivne elemente u sadašnjem društvu.

Ali što može učiniti jedan kršćanin u takvoj situaciji?

U svakom slučaju, rješenje za zlo nije u jadikovanju ili žaljenju, već u poniznoj i radosnoj odluci da doprinesemo sa svojim zrncom pijeska u podizanju dobrobiti za

društvo. Dolazi mi na pamet vrlo draga izreka svetog Josemarije: „sijači mira i radosti“. Tako se mi kršćani trebamo ponašati.

Kad je u pitanju djelovanje, u Španjolskoj su neki nepovjerljivi prema prisutnosti Opusa Dei u javnom životu, prema njegovoj snazi i moći....

Smatram da stav nekih, koje ste ovdje opisali - manje nego što se misli - odražava problem o kojem sam prije govorio: nedovoljno fokusiranje koje onda općenito krivo vidi katolike, ili vjernike Opusa Dei u ovom slučaju, kao dijelove jednog stroja, koji su dio jedne organizacije koja slijepo ispunjava naredbe odozgo, i koji djeluju kao grupa u političkim stvarima. Potpuno daleko od stvarnosti: milijuni ljudi koji su iz prve ruke upoznali Opus Dei u Španjolskoj, u njegovih 80 godina

postojanja, daju jednoglasno
svjedočanstvo slobode koju su našli.

Možda odbijaju prisutnost članova
Prelature u politici?

Mislim da što se više bude razumjela
sloboda katolika u političkom i
javnom životu, i što se više budu
svladavale ideološke podjele koje
pripadaju prošlosti ili koje su
posljedica uskog razmišljanja, bolje
će se shvatiti da vjernici Opusa Dei
imaju iste slobode kao i ostali
građani, ni manje ni više.

Da li vjerujete da će crkvene
institucije igrati važnu ulogu u
društvu?

Jedan od jasnih pokazatelja napretka
naših društava je porast prava
građana, običnog čovjeka. Ljudske
zajednice se oformljuje na
slobodnom glasovanju, na plaćanju
poreza, na profesionalnom radu sve
savršenijem, itd. Građani su oni koji

donose odluke o kojima ovisi društvo.

Vjerujete da takvog čovjeka može interesirati ono što mu nudi religija?

Svakako. Nije ništa logičnije i prirodnije nego da Crkva razvije svoje poslanje propovijedanja evanđelja među laicima, jer njima pripada, uz slobodu i odgovornost, postaviti svjetlo vjere u srce ljudskih aktivnosti, sve plemenite ljudske zadatke izvršavati dostojno, društvo sagraditi prema mjeri zadivljujućeg dostojanstva ljudske osobe, stvorene na sliku i priliku Božju.

Možda čovjeka ne interesira ono što mu religija može dati.

Sudbina Crkve i sudbina svijeta nisu suprotnog smjera ili idu odvojeno. Jedno i drugo ovisi o odgovornosti građana, katolika, naročito laika.

Vidim da ste veliki optimist?

Zato jer iznad svih povijesnih razdoblja, Božje obećanje nam daje siguran temelj našoj nadi: „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta“. Mene te riječi ispunjavaju dubokim optimizmom, jer istina uvijek pobjeđuje, iako treba nadvladati trpljenje i protivštine.

Fernando Rayón za La Gaceta de los Negocios

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/intervju-s-mons-javierom-
echevarriom-2/](https://opusdei.org/hr-hr/article/intervju-s-mons-javierom-echevarriom-2/) (23.02.2026.)